

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

مدیرعامل: علی متقیان

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمایر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۲۵ • امور مشتریان: ۸۸۷۴۸۸۰۰

پيامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۷۸۵-۵۳۸۸

نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی-مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

حضرت علی(ع):
دوراندیش کسی است که از اسراف و تبذیر دوری کند.

سخن‌روز

غررالْحکَم، ح ۱۵۰۶

تام کروز رکورد گینس را هم شکست

تام کروز در طول تولید «مأموریت غیرممکن – روزشمار نهایی» با انجام ۱۶ پرش با چتر نجاتی که آتش گرفته بود در حال فیلمبرداری سکانسی از هواپیما، رکورد جهانی گینس را از آن خود کرد. «مأموریت: غیرممکن – روزشمار نهایی» کارش را با فروش عظیم ۲۰۰ میلیون دلاری شروع کرد تا رکورد بزرگ‌ترین افتتاحیه مجموعه فیلم‌های «مأموریت غیرممکن» را مال خود کند. این فیلم در سینماهای سراسر جهان در حال نمایش است. **امهر**

اهدای ۴۰ کتاب بازنشرشده نادر ابراهیمی به موزه‌اش

همزمان با سالروز درگذشت نادر ابراهیمی، بازنشر جدید کتاب‌های این نویسنده توسط انتشارات امیرکبیر به کتابخانه او در خانه شعر و ادبیات اهدا شد. سیدمحمدحسین حجازی، مدیرعامل منطقه فرهنگی و گردشگری عباس‌آباد در این باره بیان کرد: «یکی از سرفصل‌های اصلی خانه شعر و ادبیات، موزه نادر ابراهیمی است و این مجموعه در سال‌های اخیر نیز سعی کرده علاقه‌مندان را با ابعاد شخصیت نادر ابراهیمی آشنا کند. **//ایستنا**

نقد الیکا عبدالرزاقی به تئاتر

الیکا عبدالرزاقی که با ترازیک‌ترین اثر شکسپیری یعنی «شاه لیر» به صحنه تالار اصلی تئاتر شهر آمده است، در اظهاراتی درباره این تئاتر گفت: «ما در جنس بازی‌ها با نوعی غلو رویه‌رو هستیم. شخصاً اعتراف می‌کنم که به نوعی «غریب‌ده»‌ام و از این موضوع هم ناراحت نیستم، چون تئاتر اساساً یک پدیده غربی است که ما در ایران فقط چند دهه است به‌صورت جدی با آن برخورد می‌کنیم، درحالی‌که در کشورهای پیشرفته قرن‌هاست که تئاتر به‌طور حرفه‌ای جریان دارد. **«اصبا»**

مترجم خوب و دستمزد مناسب به دوبله کمک می‌کند

یکی از مشکلات دوبله‌های برخی پلتفرم‌ها در شبکه نمایش خانگی این است که کارها امروزه با سرعت بسیار بالا انجام می‌شوند و این سرعت بیشتر از هر موضوع دیگری اهمیت یافته است. همین عجله موجب اهمال کاری و کاهش دقت شده و باعث می‌شود مدیر دوبلاژ و مترجم، بسیاری از نکات حساس فیلم را درک نکنند. در نتیجه، فیلم به‌صورت مجموعه‌ای از کلمات فارسی به گوش مردم می‌رسد که گاهی تصاویر آن هیچ ارتباطی با یکدیگر ندارند. باید مترجم خوب پیدا شود و صاحب پروژه به مترجم خوب و همچنین به مدیر دوبلاژ و دوبلورها دستمزد مناسب پرداخت کند تا فیلم به خوبی دوبله شود.

ابوالحسن نهایمی نژاد، دوبلور پیشکسوت در گفت‌وگو با مهر

بیش از ۱۰۰ هزار نفر نمایشگاه پیکاسو را دیدند

امروزی کردن موزه‌ها

یادداشت

رئیس موزه هنرهای معاصر تهران

نمایشگاه پیکاسو در تهران که از هفته پایانی سال ۱۴۰۳ در موزه هنرهای معاصر تهران برگزار شد برای اولین بار همه آثار منسوب و مرتبط با پیکاسو از گنجینه موزه هنرهای معاصر شامل نقاشی مجسمه آرتیست بوک چاپ دستی و موارد دیگر از این دست را که در گنجینه نگهداری می‌شود، به نمایش درآورد. این آثار جمعاً ۶۷ قطعه بود. در منظر اول کمتر کسی از این تعداد اثر متعلق به پیکاسو اطلاع داشت و همین باعث شد تا نمایشگاه مورد توجه قرار گیرد و بازخوردهای متعدد داخلی و خارجی

داشته باشد. این حجم از آثار بار دیگر قدرت و توانایی موزه هنرهای معاصر ایران را در میان موزه‌های هنر مدرن دنیا نشان داد. فاصله زمانی نشان دادن گنجینه موزه هنرهای معاصر و تغییر نسل‌ها سبب شد تا بار دیگر موزه هنرهای معاصر مورد توجه نسل‌های جدیدی قرار گیرد که کمتر فرصت داشته‌اند تا این گنجینه را ببینند و در عین حال دارای آگاهی‌هایی نسبت به دنیای هنر هستند و مشتاقند تا از هنرمندان نامدار جهانی آثاری را ببینند و موزه هنرهای معاصر برای آنها یک فرصت استثنایی در مواجهه مستقیم با شاهکارهای هنری فراهم کرد. این یکی از دلایل استقبال بی‌سابقه از نمایشگاه موزه هنرهای معاصر تهران بود که در دو ماه‌ونیم برگزاری نمایشگاه بیش از صدویست هزار نفر از آن بازدید کردند. البته استقبال از نمایشگاه محدود به نسل‌های جوان نبود بلکه استقبال

هنرمندان، پژوهشگران و علاقه‌مندان هنر نیز در این میان چشمگیر بود. در کنار آن باید به حضور دیپلمات‌های هفده کشور دنیا در افتتاحیه و در طول نمایشگاه اشاره کرد که فرصتی جهت معرفی ظرفیت‌های فرهنگی موزه‌ای ایران بود. برخی سفارت‌ها تورهای ویژه‌ای برای دیپلمات‌ها و کارکنان‌شان برگزار کردند. این استقبال باعث بازتاب اخبار نمایشگاه در رسانه‌های جهانی نیز شد و حتی زمینه گفت‌وگوهایی را برای کار مشترک بین موزه‌ای فراهم آورد. از سوی دیگر در کنار نمایشگاه رویدادهایی نیز برگزار شد تا جنبه‌های آموزشی نمایشگاه را بالا ببرد. ویژه برنامه‌های سینما تک موزه که به نمایش فیلم‌های مرتبط با پیکاسو اختصاص یافت و برگزاری پنج نشست تخصصی تحلیل نمایشگاه با حضور صاحب‌نظران مختلف نمایشگاه را به فرصتی برای بحث و تبادل نظر

درباره موضوع آن تبدیل کرد تا تنها محدود به بازدید نباشد بلکه موزه به فرصتی جهت تولید محتوا و بازنشر داده‌ها تبدیل شود. این نمایشگاه با تکیه بر جنبه‌های پژوهشی و آموزشی تلاش کرده بود تا شکل روایت‌محور به خود بگیرد و هر کدام از تالارهای موزه به وجه موضوعی از پیکاسو اختصاص یابند، از تالار آشنایی و کوپیسسم و روایت روزگار جنگ که با گرونیگا و زنان گریان چیدمان شده بود تا گالری‌هایی که روایت یک اثر بودند و با متن‌های توضیحی تلاش شده بود روایت کامل‌تری برای فهم بیشتر مخاطبان ارائه شود. در بخش‌هایی از نمایشگاه از آثار هنرمندان نامدار جهانی که هم‌دوره و هم‌سبک پیکاسو بودند نیز آثاری به نمایش درآمده بود تا روایتی از زمانه نیز داده شود. برای اینکه نمایشگاه تبلور پیکاسو در تهران باشد و وجه بومی بیابد گالری آخر نمایشگاه به هنرمندان ایرانی متأثر از پیکاسو اختصاص یافته تا نسبت آن با جامعه میزبان نیز عیان شود. استفاده از میادهایی چون فیلم و موشن گرافیک که برخی از آنها اختصاصی نمایشگاه تولید شده بودند نیز فرصتی برای روایتگری بیشتر در موزه و ترکیب رسانه‌ها برای تکیه بر وجه معاصرگونه موزه بود. این گونه مخاطبین با انواع تجربه در

موزه رویه‌رو بودند و شاهد بودیم که مخاطبین علاقه‌مند مدت‌ها در صف می‌ایستادند تا مطالب و روایت‌های نمایشگاه را بخوانند و با در موزه می‌نشستند تا فیلم‌ها را ببینند موزه ترکیبی از خواندن و تماشای فیلم و تماشای آثار بود. حتی برای امکان تعامل فرصتی فراهم شده بود تا مخاطبین با ترکیب عناصر آثار پیکاسو با سلیقه خودشان اثری خلق کنند و با خود ببرند. از رویدادهای جانبی نمایشگاه باید به برنامه‌ها و تورهای ویژه کودکان اشاره کرد که با طراحی بازی و کارهای تعاملی برگرفته از آثار پیکاسو می‌خواست تا وجه آموزشی موزه را تقویت کند که باعث حضور صدها کودک و نوجوان در نمایشگاه شد که از بازی تا نقاشی خاطره‌ای برای خود خلق کردند. برنامه‌های شب در موزه و کارگاه‌های موزه درمانی و برنامه‌های جانبی دیگر هر کدام در تلاش بودند تا فرصتی برای تجربه‌های مختلف فراهم آورند و مخاطبان با سلیقه‌های مختلف را جذب نمایند یا میان موزه و مسائل امروزی و نیازهای مخاطبان ارتباط برقرار کنند همان‌گونه که پیکاسو با خلق گرونیگا به مسأله زمانه خود می‌پردازد این آثار چگونه می‌توانند فرصتی برای تسکین دردها و ارتباط میان اقشار مختلف باشند.

وقتی ثبات خوزستان از دل کوره‌های فولاد بیرون می‌آید

شبیه ستون‌های باربر یک ساختمان دارند: نگه‌داشتن امید در شرایط سخت. این است معنای زیرساخت امنیت نرم. یعنی نهادی که فقط تولید فولاد نمی‌کند؛ تولید آرامش می‌کند. تولید پیوند می‌کند. تولید اعتماد به آینده. در چنین شرایطی، پرسش مهمی که باید در سطح ملی مطرح شود این است: آیا نباید در سیاست‌گذاری انرژی، مالیات، مجوز، دیپلماسی صنعتی و سرمایه‌گذاری، برای چنین نهادهایی تفاوت قائل شد؟ آیا باید با شرکتی که ستون خوزستان و یکی از بازوان اقتصادی کشور است، همانند یک بنگاه عادی رفتار کرد؟ توسعه پایدار، به‌ویژه در مناطقی مثل جنوب‌غرب کشور، بدون چنین ستون‌هایی، چیزی بیش از خیال نیست. اگر خواهان امنیت پایدار، سرمایه‌گذاری ماندگار و تولید مبتنی بر تاب‌آوری هستیم، باید از امروز بپذیریم که فولاد خوزستان فقط یک کارخانه نیست، این شرکت زیرساخت آرامش جنوب است.

قرار گرفته است. هم‌زمان، درگیر بحران برق، اختلال در زنجیره تأمین، جهش‌های ارزی و محدودیت‌های صادراتی نیز بوده؛ اما برخلاف بسیاری از صنایع که زیر این فشارها خم شدند، این شرکت نه‌فقط ایستاد، بلکه رشد کرد. معادن خرید، نیروگاه می‌سازد، مصرف آب را نصف کرد، فن‌آوری نوین وارد کرد و در همه این مسیر، شبکه‌ای از متخصصان بومی و نیروی انسانی پرتلاش را با خود همراه ساخت. اما داستان فقط این نیست. اثر اصلی فولاد خوزستان در لایه‌ای عمیق‌تر شکل می‌گیرد: در اعتماد عمومی. در خوزستان تشنه به توسعه، شرکت فولاد خوزستان نماد توانستن شده است. از جوان کارگر تا مهندس ارشد، از خانواده‌های وابسته به اشتغال صنعتی تا دانشگاهیان، همه به نوعی در مدار اجتماعی این شرکت می‌چرخند. پروژه‌های مسؤولیت اجتماعی‌اش (از درمانگاه تا مدرسه، از پل تا فضا‌های ورزشی) اگرچه در ظاهر «جانبی» به نظر می‌رسند، اما در عمل کارکردی

در مناسبات توسعه، گاه یک کارخانه، فراتر از خطوط تولید و سودآوری‌اش، به یک لنگر پایداری اجتماعی بدل می‌شود. آن‌جا که فقدان اشتغال، مهاجرت نخبگان، تهدید سرمایه اجتماعی و شکنندگی انسجام محلی، سایه‌به‌سایه زیست روزمره مردم در کمین نشسته، بنگاه تولیدی دیگر فقط یک «بنگاه» نیست؛ زیرساختی است برای حفظ آرامش، امید و حتی امنیت ملی. فولاد خوزستان، دقیقاً در همین جایگاه ایستاده است. در دل خوزستانی که در سال‌های اخیر هم‌زمان از فشارهای اقلیمی، نابرابری‌های توسعه‌ای و انتظارات انباشته‌شده رنج برده، این شرکت نه‌تنها به یکی از اصلی‌ترین منابع اشتغال مولد و صادرات غیرنفتی کشور بدل شده، بلکه نقشی کمتر دیده‌شده اما بنیادی‌تر را ایفا کرده است: تولید ثبات اجتماعی. بپایید دقیق‌تر نگاه کنیم. در بازه چهار ساله گذشته، فولاد خوزستان دو بار هدف مستقیم تحریم‌های آمریکا

